

men zo met elkaar samenhangen, kom je de rest ook wel tegen.

Dat ik het steeds over de kernwapens heb betekent overigens niet dat ik dat het belangrijkste probleem vind. Dat kun je van problemen met deze omvang moeilijk zeggen. Het is meer dat ik door mijn studie natuurkunde met deze zaken in aanraking kom, of door kontakten met wetenschappers als *Frank Bar-naby*.

Natuurkunde vond ik altijd al een ontzettend mooi vak en dat vind ik nog steeds. Daarnaast zijn er andere dingen die ik erg interessant vind, zoals filosofie en theologie, maar ook de maatschappelijke ontwikkelingen rond natuurkunde. Ik denk ook dat het belangrijk is dat natuurkundigen informatie geven, bij voorbeeld over welke wapens er nog komen en waarvan de meeste mensen niets weten.

Of ik vanuit een bepaald motief of een bepaalde

drijfveer handel? Dat hoop ik wel. Ik probeer volgens gereformeerde, maar van mij mag je het algemeen christelijke noemen, principes te leven. 'Hoop' mag je dan van mij vertalen met 'christelijke hoop'. Daarbij spelen ook puur pragmatische dingen mee: als je niet hoopt, gaat het ook fout.

Als ik één wens zou mogen doen dan zou ik willen dat mensen meer naar het algemeen belang zouden kijken dan naar deelbelangen. Het klinkt misschien een beetje van „we moeten lief zijn voor elkaar”, maar zo bedoel ik het niet helemaal. Het gaat me meer om het grote geheel, bij de stakingen bij voorbeeld, vind ik dat mensen meer over deelbelangen heen moeten stappen.

Een wens voor mezelf? (lange stilte). Ik wil graag in de positie blijven waarin ik nu ben. Wel wil ik wat meer aan cultuur gaan doen en aan andere dingen die ik leuk en belangrijk vind.” □

„Het lijkt ineens veel minder belangrijk om een heleboel geld te verdienen”

Arianne, 18 jaar, net begonnen aan haar studie economie, maar denkt aan overstappen. Niet godsdienstig opgevoed hoewel officieel gereformeerd. Hobbies: skieën, paardrijden, tennis. Politieke voorkeur: „een beetje aan de rechterkant, ook door de invloed van mijn ouders”.

„Wat voor associaties het begrip toekomst bij mij oproept? Nou, in de eerste plaats denk ik dan aan wat ik later zal gaan doen. Op welk gebied ik eventueel werkzaam zal zijn, hoe het met mijn studie zal gaan. Dat soort dingen. En meer algemeen, ja, ik denk dat het een beetje zo doorgaat. Iedereen is wel bang voor de bom, maar ik denk eigenlijk niet dat hij zal vallen. Ik zou niet kunnen voorspellen wat er zou kunnen gebeuren.

Dat ik denk dat het zo doorgaat komt misschien omdat ik niet zo fanatiek ben, ik ga niet demonstren, en ik denk er ook niet zo veel over na. En andere dingen die de samenleving bedreigen, een milieuramp of de situatie in de Derde Wereld, dat is heel erg natuurlijk, maar ik zou ook niet weten hoe je dat zou moeten oplossen. Er zal toch een keer iets moeten gebeuren.

1984 roept bij mij geen andere gedachten op, voor mij is het een beetje het verlengde van 1983. In het boek van Orwell staat wel veel over geweld. Dat wordt inderdaad steeds erger. Op straat ben je niet meer veilig, je moet overal geweldig voor oppassen.

Toch heb ik wel zo'n idee dat mensen zelf op een gegeven moment ook wel moeten denken; dit kan niet langer zo, we moeten er wat aan doen. Nu lukt dat nog niet zo erg, maar ja, ze zijn hoop ik toch wel zo menselijk dat ze dat een keer gaan inzien. Wát er dan moet gebeuren, ja, dat is moeilijk. Mijn vader is vrij rechts en die wil er maar gelijk een politiestaat van maken, maar dat zie ik toch ook niet helemaal zitten. Hoewel het misschien een stuk veiliger zou zijn.

De toekomstverwachting voor mezelf is een beetje vaag op het moment. Ik wilde eerst naar de Hotelschool, maar daar kun je heel moeilijk op komen. Het leek me slimmer om eerst economie of rechten te doen. Maar die Hotelschool zie ik nu niet meer zo zitten. Ik was van plan eerst economie te doen, maar

die studie vind ik toch niet zo leuk als ik eerst dacht. Het is veel te theoretisch. De VU heb ik meer om praktische redenen gekozen, niet om het geloof of zo. Dat zou eigenlijk een van de drijfveren moeten zijn misschien? Ik had trouwens wel gedacht dat je er in de colleges wat van zou merken, maar dat is helemaal niet het geval.

Bovendien weet ik ook nog niet wat ik later wil gaan doen. Eerst wilde ik een leidinggevende functie, maar dat wil ik nu eigenlijk niet meer zo erg. Het lijkt ineens veel minder belangrijk om een heleboel geld te verdienen. Ik wil nu gewoon iets gaan doen wat ik zelf leuk vind, en dat eens rustig uit gaan zoeken.

Dat is ook de reden dat ik nog niet op kamers woon. M'n ouders vinden het te duur en willen eerst afwachten tot ik weet wat ik wil gaan doen. Ik zou het wel fijn vinden als ik op kamers mocht. Soms vraag ik me wel eens af of ideeën die ik heb helemaal van mezelf zijn of nog te veel door mijn ouders worden beïnvloed. Toch geloof ik dat ik zelf wel kan beslissen wat ik doe. Ik zou wel willen dat alle problemen in de samenleving opgelost zouden worden. Dat je weer een beetje normaal op straat kan lopen en dat je niet meer constant hoeft te denken aan dat gedoe met die bom en zo. Het is allemaal zo bepalend op dit moment: iedereen heeft het erover.” □ (GJP/RV)

(AVG/VU)